Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Otto III Bischof von Constanz (1411-1434; gest. 1451) - Cod. Aug. perg. 39

Otto <von Hachberg>

[S.l.], [15. Jahrh.]

De hoc verbo Novit

urn:nbn:de:bsz:31-65301

Visual Library

exercebant/ refertus erat
locus. cadaueribus filioꝝ/
nō fleuit mater. nō lamē
tata eſt/ nō oculos cuiuſ ꝙ
preſſit/ aut ora morientis/
nō lauit uulnera/ ſciens glo
rioſiores eſſe/ ſi euiſcerati.
et concreti. pariter puluē
et ſanguine uideret/ ꝗles
ſolent de bello redire vi
ctores/ qualia ſolēt trophe
a ex hoſtibus reportare/
nō ſupiacenda uelamīa/
nō proſequēdas exequias/
niſi ſue quoqꝫ comitatu mor
tis arbitrata eſt/ que cytha
ra dulciores ederet cantus/
ꝙ morientis filij/ in tā gra
uibus ſupplicijs ediderāt/
Erūpebat enī nature ge
mitus/ et mutus expecta
res pemptoꝝ cadauera ſi
cut fila cordaꝝ/ audires ep
tacordum pſalteriū triū
phalibus gemitibꝰ reſul
tare/ nō ſic illecebroſi can
tus ſyrenū attraherent
audiētes/ illi enī ad naufra
gium trahūt/ iſti ad ſacrifi
ciū victoriaꝫ/ nec ſic cygne
a carmīa/ aures animūqꝫ
mulcerent/ Cygni enī natē
ſorte moriunt/ iſti morie
bant amore pietatis/ Nō
ſic rauci reſonant/ ſecreto
ī nemore columbaꝝ murmu
ra/ ut vltiā verba moriē
tiū. cū ſūma ſuauitate re
ſonabant/ nec ſic luna īt
ſtellas refulget/ ut inter
filios mater/ et cū eos ad
martiriū illumiātura de
duceret/ refulgebat/ et
cū amplexata victores/

ī medio filioꝝ iaceret/ O uē
mater adamante fortior/
melle dulcior/ flore fragrā
cior/ O in diſſolubile pieta
tis vinculū/ o vere ualida
caritas. ſicut mors dura/
ſicut inferi zelus deuocōis
ac fidei/ nll'a tantaꝝ dilu
uia paſſionū/ tuā potuerūt
caritatē excludere/ nulla
inūdare eā flumina tāta
rū acerbitatū/ ſicut archa
nullo mūdi diluuio/ totiꝰ
orbis ſpacijs ī noxia fere
bat/ ita et tu aduerſus flu
ctus tā grauiū paſſionū/
pietate ī mobilis reſtitiſti/
et cū poſſes ſalutē filioꝝ
eligere noluiſti/ Quo affe
ctu vos proſequar/ ſancte
mrīs pia pignora/ Quo pe
nicello ſermonis mei/ deſcri
bam forme vrē/ et aīaꝝ
ſilitudinē/ ſtetiſtis int̄ exa
tus regios/ quibus totus
fuit orbis t̄raꝝ ſubiectus/
quos india quoqꝫ/ ī extremi
maris ſecreta refugiēs de
clinauit/ et ſoli de rege ſup
no/ ſine bellico cōflictu vi
ctoriā reportaſtis/ Vicerūt
ī vobis ſola arma pietatis/
dedit penas tirānus/ et
quia vos nō potuit vincere/
et quia atroci pemptus eſt
morte/ :·

Expliat liber ſancti Ambro
ſij de vita beati Felicitatis/

Quia sup̄ scz i p̄mo
volumie qd' cōscripsi
siue collegi folio
quīquagesio primo
aliqua posui que ad laudē
gloriam et honorē excellen
ciam et eminēciam diuine ma
iestatis ptinent Ideo quia i p̄n
tis festiuitatis solēnitate
scz corporis xp̄i sancta canit
ecclia Lauda syon saluatorē
lauda ducē et pastorē in
hymnis et canticis quātum po
potes tantū aude qz maior
omi laude nec laudare suf
ficias Et ibi sequit' Sit laus
plena sit sonora sit iocunda
sit decora mentis iubilacio
Et cetera in hiis omibus heu
michi dēficiam tamē qz omē ta
le additum suo tali facit ipm
magis tale Ideo i reuerēci
am huius festi in quo diuine
maiestatis et eius pie vo
luntatis potēcia et clemēcia
veneratur et celebratur ista q
studendo qd' tn̄ vile est repp̄i
et in pulcra videbant' et
vident' inueni hic iocunde
et si nō plene nec decore po
nere ~~pono~~ et p̄dictis addē
curaui nec tn̄ sic laudare
potui et etiā occasionē m
dedit hec sic colligendi qz
de officio legati incipit vnū
c. Nouit ille qui nichil igno
rat Sic etiā de iudiciis est
vnū c. qd' sic incipit Et de
appellacōibus etiā sic incipit
vnū c. Ne sede vacāte c. p̄
mum incipit Nouit ille qui
scrutator est cordium et ibi
ponit glō duas concordanci
as p̄ma est xxxii. di. erube

scant et ibi dicit' secretorum
autem cognitor et iudex deus
est Secūda est xxxiii. q. iii. de
us qui Et illū canonē deus
qui i decreto meo et aliis
tribus decretis nō inuenio
et tn̄ in tribus decretalibus
et etiā meis ista glō ponit'
et i tribus decretalibus nō ha
bet' ista allegacio quā hic
noto scz inueni i aliis decre
talibus et ponit' p̄allegato c.
ne sede vacāte ii. q. v. consu
luisti xxxii. q. iiii. xp̄iana et
istud c. xp̄iana nō habet'
i decreto meo nec i tribus
aliis decretis et i c. consulu
isti dicit' qui solus nouit
corda filiorum hominum
¶ Nouit ille qui respicit vias
hominis et omis gressus illius
considerat prouerbiorum v.
¶ Nouit ille qui nouit vias q
a dextris sunt prouerbiorum iiii.
¶ Nouit ille cuius oculi i omi lo
co contemplant' bonos et ma
los prouerbiorum xv.
¶ Nouit ille cuius oculis omis
vie hominum patent et spiritum
ponderator est prouerbiorum xvi.
¶ Nouit ille qui inspector est
cordis et scrutator aīe et quē
nichil fallit prouerbiorum prius xxiiii.
¶ Nouit ille cuius respectus in
electos suos sapiencie iiii.
¶ Nouit ille qui interrogat
opa et cogitacōnes scrutat'
sapiencie vi.
¶ Nouit ille qui est cognitor
cordis et inspector ecclesiasti
ci vii.
¶ Nouit ille qui videt omīa
sine intermissione et cuius o
culi sunt ad timentes se et

agnoſcat omēz operā hoīs/
ecclaſtici. xv.
¶ Nouit ille/a quo omē cor
intelligit̃/ecclaſtici. xvi.
¶ Nouit ille/cui oculi omīa
vident et mlto lucidiores
ſunt ſup ſolē/circūſpicientes
oīs vias hoīm/et corda
intuētes ī abſconditas p
tes/et cui anteq̄ crearent̃/
oīa ſunt cognita/et ſic poſt
pfectū reſpicit oīa/ecci. xxiii.
¶ Nouit ille/cui oculi ſunt
in timētes ſe/ecci. xxxiiii.
¶ Nouit ille/qui eſt circūſpe
ctor populoꝝ/ecci. xxxvi.
Nouit ille/corā quo opa oīs
carnis/et nō eſt quicq̄ abſcō
ditū ab oculis eius/et a ſe
culo uſq; ī ſeculū reſpicit/
et nichil eſt mirabile/ī cō
ſpectu eius/ecclaſtici. xxxix.
¶ Nouit ille/qui abiſſū et cor
hoīs inueſtigat/et cognouit
omēz ſciēciaz/et ānūciat que
pterierūt et ſupuentura
ſunt/et reuelat ueſtigia oc
cultoꝝ/et nō pterit eū oīs
cogitatus/et nō abſcondit
ſe ab eo/ullus ſermo/et pie
agētibus. dat ſapiaz. ecci. xlii.
¶ Nouit ille/cui oculi ſūt ſup
iuſtos/et aures eius ī pre
ces eoꝝ/et vultus eius ſup
facientes mala/ps. xxxiii.
¶ Nouit ille/qui reſpicit ī orō
nez humiliū/eodez ps.
¶ Nouit ille/qui de celo ī terraz
aſpexit/ps. Ci.
¶ Nouit ille/qui nouit viā iu
ſtoꝝ/ps primo/
¶ Nouit ille/qui ſcrutatur̃ cor
da et renes/ps. vii.
¶ Nouit ille/qui de celo reſpexit/
et vidit oīs filios hoīm/et
reſpicit ſup oīs qui hītant
terraz/et intelligit oīa opa
eoꝝ/et cui oculi ſūt ſup me
tuētes euz/et ſperant ſuper
mīa eius/ps. xxxii.
¶ Nouit ille/qui diſſipat con
ſilia gencium/reprobat cogi
tacōnes pplo͡ꝝ/et conſilia prī
cipum/conſiliū autē eius ī e
ternum manet/et cogitacōes
eius ī generacōne et gnacō
nez/et videt oīs filios ho
minū/ps xxxii.
¶ Nouit ille/qui docet hoīez
ſciēciaz/et ſcit cogitacōnes
hoīm. ps. xciii.
¶ Nouit ille/qui ī altis habitat/
et humilia reſpicit in celo et
in terra. ps. cxii.
¶ Nouit ille/qui excelſus eſt
dn̄s/et humilia reſpicit: et al
ta a longe cognoſcit/ps. cxxxvii.
¶ Nouit ille/qui nouit oīa no
uiſſima et antiqua/ps. cxxxviii.
¶ Nouit ille/qui diſſipat cogi
tacōnes ~~eoꝝ~~ malignoꝝ/et ap
phendit ſapiētes ī aſtucia e
oꝝ/et cōſilia prauoꝝ diſſipat/
Job. v.
¶ Nouit ille/qui vniuſoꝝ me
minit. Job. x.
¶ Nouit ille/qui nouit hominū
vanitatez/et videns iniqui
tatez conſiderat. Job. xi.
¶ Nouit ille/qui habet cōſiliū
et intelligēciaz/et nouit de
cipiētez et euz qui decipit̃/et
adducit conſiliarios ī ſtultū
finez/et iudices in ſtupore
et reuelat pfunda de tene
bris/et pducit ī lucē. Job. xii.
¶ Nouit ille/quē celari nichil
pt/ Job. xiii.

¶ Nouit ille / qui vniuersorum fi-
nem considerat / et cuius oculus /
omne preciosum vidit / et profunda
fluuiorum scrutatus est / et ab-
scondita producit in lucem / et
fines mundi intuetur et omnia que
sub celo sunt respicit / Job.
xxviii.

¶ Nouit ille / a quo non absconditum
sunt tempora / Job. xxiiii.

¶ Nouit ille / cuius oculi super vi-
as hominum / et omnes gressus eo-
rum considerat. Job. xxxiiii.

¶ Nouit ille / qui singulorum cau-
sas intuetur. Job. xxxv.

¶ Nouit ille / qui vincit scien-
ciam nostram Job. xxxvi.

¶ Nouit ille / quem nulla latet
cogitacio. Job ultimo.

¶ Nouit ille / qui dat sapienciam /
et cuius ore sciencia et pruden-
cia / prouerbiorum. ii.

¶ Nouit ille / qui sapiencia fun-
dauit terram / et stabiliuit ce-
los prudencia / prouerbiorum. iii.

¶ Nouit ille / qui probat corda /
prouerbiorum. xvii.

¶ Nouit ille / qui fecit aurem
audientem / et oculum videntem /
prouerbiorum. xx.

¶ Nouit ille / contra quem non est
sapiencia / non prudencia. nec con-
silium / prouerbiorum ~~ecclesiastice~~. xxi.

¶ Nouit ille / qui appendit cor-
da / prouerbiorum. xxi.

¶ Nouit ille / a quo egreditur
iudicium singulorum / prouerbiorum. xxix.

¶ Nouit ille / qui est sapiencie
dux. et sapiencium emendator /
et in cuius manu / nos et sermo-
nes nostri / et omnis sapiencia et o-
perum sciencia et disciplina / sapiencie. vii.

¶ Nouit ille / qui aperuit os
mutorum / et linguas infancium /
fecit disertas / sapiencie. x.

¶ Nouit ille / cuius magna sunt
iudicia / et inenarrabilia verba
eius / sapiencie. xvii.

¶ Nouit ille / a quo omnis sa-
piencia / sapiencie primo.

¶ Nouit ille / qui iudex est / et
apud quem non est gloria perso-
ne / et qui aspicit oracionem hu-
miliantis se / et iudicat iustos
et facit iudicium / ecclesiastici. xxxv.

¶ Nouit ille / qui non liberat ma-
ledictum a labiis suis / et re-
num ipsius testis est / et cordis
eius scrutator verus / et lin-
gue eius auditor / sapiencie primo /

¶ Nouit ille / a quo omnis sapi-
encia est / ecclesiastici primo.

¶ Nouit ille / cuius oculi sunt in ti-
mentes se / ecclesiastici. xxxiiii.

¶ Nouit ille / qui nouit abscon-
dita cordis / psalmo. xliii.

¶ Nouit ille / cuius oculis omnia
nuda sunt et aperta / ad he-
breos. iiii. / qui scrutator est dominus et /

¶ Nouit ille / cui preparantur cogi-
taciones / primo Regum. ii.

¶ Nouit ille / qui omnia corda
scrutatur et vniuersas mencium
cogitaciones intelligit / primo
paralipomenon. xxviii.

¶ Nouit ille / qui consciencia-
rum est factor / et secretorum cogni-
tor / de elect. c. significasti /

¶ Nouit ille / qui scrutator est
cordium / ne sede vacante c. primo

¶ Nouit ille / qui intuetur cor / pri-
mo Regum. xvi.

¶ Nouit deus qui perscrutatur cor /
libro. x. moralium. c. xxi.

¶ Nouit ille / qui solus nouit
corda filiorum hominum. ii. q. v. con-
suluisti.

¶ Nouit ille / qui omnia prouidet /

et aucta iudicant. x. q. i. quia ꝫ/
¶ Nouit ille/ qui nouit dies
ī maculatoꝝ/ pſ. xxxvi/
¶ Nouit ille/ cuius oculi ſup gē
tes reſpiciunt/ pſ. lxv.
¶ Nouit ille/ cuius oculi ī pau
pem reſpiciunt/ et palpebre
eius interrogāt filios hoīꝫ/
pſalmo. x.
¶ Nouit ille/ qui occultoꝝ eſt
cognitor/ gen̄. xxvii. ī glo. q̄
incipit. Si iuſti viri.
¶ Nouit ille cui cogitacōnes
hoīm nequeūt occultari. de
uſuris. ī ciuitate/
¶ Nouit ille/ quē nō latet pec
cati qualitas/ neqꝫ peccantis
affectus/ eodē. c. ī glo. ultiā/
¶ Nouit ille/ in cuius conſpectu/
meditacio cordis mei ſemp/
pſ. xviii.
¶ Nouit ille/ cuius ſolus eſt
futura pſcire. xxvi. q. v. c. pꝰ/
¶ Nouit ille/ qui nouit cogita
tiones ſapientū/ pmo ad coꝝ. iii./
¶ Nouit ille/ qui nouit oīa. deutͦ
nomii. xii. ī glo. vltiā/ intelligi/
in fine
¶ Nouit ille/ cui apta ſūt oīa/
deutronomii. viii./ ī glo. inter
linari
Nouit ille/ qui ſcrutator eſt
cordiū. et cognitor ſecretoꝝ.
de ſymonia. cum nos.
Nouit ille/ cui cogitacōes
hoīm nequūt occultari/
de vſuris. in ciuitate.
Nouit ille/ qui intuetᷣ cor/
primo regū. xvi/
Nouit ille/ qui nouit cor
da hoīm. actᷣ. i. ī fine/

Nouit ille/ qui omnia ſcit
Johannis xxi.
Nouit ille/ qui ſcit oīa an
quā fiant/ xxvi. q. v. nec
mirꝝ. ī fine/ et eadem cā. q.
vi. ī. c. ſi pſpiter. dicitᷣ. dn̄s
nō ſolū. temporis/ ſꝫ etiā cor
dis. inſpectator eſt.
Jeremie. xx. pbator iuſti. q̄
renes vides ꝛ cor/